

RIIGI TEATAJA

Nr. 45.

30. mail 1936.

Nr. 45.

Art. 364. Jõuvankrite seadus.

364. Jõuvankrite seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 27. mail 1936.

I.

1. peatükk.

Üldeeskirjad.

§ 1. Käesolevas seaduses loetakse jõuvankriteks need sõidu- ja veoabinõud, mis liiguvad masinajõul avalikkudel teedel, tänavatel ja platsidel, ilma et nende liikumine oleks seotud roobastikuga.

Isesõitvate lokomobiilide ja traktorite ning mootorsahkade, teerullide, isesõitjate killustikupurustajate ja abimootoriga jalgrataste kohta on maksvad ainult käesoleva seaduse § 39 p. 1 ja 2 ettenähtud normid.

Jõuvankrite lähema liigituse määrab kindlaks Teedeminister.

§ 2. Jõuvankrid peavad olema ehitatud ja sisustatud nõnda, et:

- 1) nad oleks kindlalt juhtija võimuses ja alluksid juhtimisele;
- 2) võimalikult oleks ära hoitud tule- ja plahvatushüdaohud;
- 3) nende kasutamise läbi ei oleks hüdaohustatud elu, tervis ega vara;
- 4) kõrvaldatud oleks liigne müra ja ülemäärane suitsu, auru ja gaaside tekitamine;
- 5) avalikkude tänavate ja teede sõidutee ei saaks rikutud ebaharilikul määral;
- 6) need sõidukid oma mõõtudel ega kasutamise tõttu ei takistaks ega hüdaohustaks liiklemist ega korda avalikkudel tänavatel ja teedel.

2. peatükk.

Eesti jõuvankrite registreerimine.

§ 3. Avalikkudel teedel, tänavatel ja platsidel liikuvad jõuvankrid peavad olema registreeritud ja varustatud registreerimismärkidega. Registreeritakse ainult sõidukõlblikke jõuvankreid. Jõuvankri mehhanismi oluliste osade konstruktsiooni muutmisel või raami suuruse muutmisel peab jõvanker enne liiklemiseks tarvitamist uuesti järele vaadatama ja kõlvuliseks tunnustatama.

§ 4. Jõuvankreid registreerivad riigi- ja omavalitsusasutised Teedeministri poolt antud juhtnõõride alusel ja korras. Registreerivad riigi- ja omavalitsusasutised määrab Teedeminister.

Kaitseministeeriumile ja kaitsevæele kuuluvaid, samuti teenistuse otsarbel kasutatavaid kaitsevæelaste isiklikke jõuvankreid registreerib ning varustab registreerimismärkidega Kaitseministeerium Kaitseministri poolt antud juhtnõõride alusel ja korras.

§ 5. Alates 1. aprillist 1937. a. ei registreerita jõuvankreid ega nende järelvankreid, millede rattad on ilma kummideta või osaliselt või täielikult täiskummidel, välja arvatud Kaitseministeeriumi ja kaitsevæe jõuvankrid ning veotraktorid ja kummilintveoga jõuvankrid.

3. peatükk.

Jõuvankrite maks ja erimaks.

§ 6. Registreeritud jõuvankritelt, milliste mootorite kütteks tarvitaakse vedelküteteaineid, mis kuuluvad maksustamisele aktsiisimaksuga, makstakse iga aasta kohta jõuvankrimaksu järgmiselt:

1. Sõiduautodelt ja autobustelt iga tühikaalu 100 kilogrammilt:

sõiduautodelt	Kr. 5.—
autobustelt	Kr. 4.—
2. Veoautodelt ja järelvankritelt iga tühikaalu ja iga kandejõu 100 kilogrammilt:

õhukummidel	Kr. 4.—
osa või kõik rattad täiskummidel	Kr. 8.—
3. Veotraktoritelt iga tühikaalu 100 kilogrammilt:

õhukummidel	Kr. 8.—
osa või kõik rattad täiskummidel	Kr. 16.—
4. Mootorratastelt:

a) küljekorvita	Kr. 20.—
b) küljekorviga	Kr. 30.—

§ 7. Registreeritud jõuvankritelt, milliste mootorite kütteks tarvitaakse vedelküteteaineid, mis ei kuulu maksustamisele aktsiisimaksuga, makstakse iga aasta kohta jõuvankrimaksu järgmiselt:

1. Sõiduautodelt ja autobustelt iga tühikaalu 100 kilogrammilt:

a) sõiduautodelt	Kr. 30.—
b) autobustelt	Kr. 18.—
2. Veoautodelt iga tühikaalu ja iga kandejõu 100 kilogrammilt Kr. 13.—

§ 8. Registreeritud jõuvankritelt, milliste mootorid töötavad § 6 ja 7 loendamata jõuvahenditega, makstakse jõuvankrimaksu § 7 ettenähtud alustel ja määral.

§ 9. Keelatakse tarvitada jõuvankrite mootorite kütteks aktsiisimaksuga maksustatud ja sama maksuga maksustamata vedelküteteainete segusid.

§ 10. Veoautosid ja järelvankreid on keelatud koormata üle nende kandejõu. Kõikuvus koormatuses on lubatud mitte üle 10% kandejõust. Erandjuhtudel võib jõuvankreid lubatust rohkemal määral koormata maanteede valitsuse loal. Loalt võetakse maksu igakordsel edasi-tagasisõidul Kr. 25.—.

Sellest maksust ja loa nõutamisest on vabad Kaitseministeeriumile, kaitsevæele ning maanteede korrashoiu ja ehitustööde asutistele kuuluvad jõuvankrid.

§ 11. Esmaabipunktide sisseadmiseks ja ülalpidamiseks võetakse igalt jõuvankrielt registreerimisel erimaksu iga aasta kohta 1 kr.

Tähendatud summad kantakse Eesti Punase Risti arvele, kes neid kasutab esmaabipunktide sisseadmiseks ja korraldamiseks maanteedel.

§ 12. Paragrahvides 6, 7 ja 8 ettenähtud maksunormid hakkavad maksma alates 1. aprillist 1936. a.

Kahe nädala jooksul, alates käesoleva seaduse maksmahakkamisest võib § 6 p. 2 ja 4 ja § 7 ja 8 tähendatud jõuvankreid sellekohase teadaandega nende omanikkude poolt liiklemisest kõrvaldada.

Sel juhul makstakse nendelt jõuvankritelt alates 1. aprillist 1936. a. kuni liiklemisest kõrvaldamiseni jõuvankrimaksu ühel neljandikul määral Jõuvankri seaduses (RT 30 — 1929 ja RT 88 — 1932) nende kohta maksvusel olnud jõuvankrimaksu määradest.

§ 13. Aasta kestel registreeritud jõuvankritelt võetakse jõuvankrimaksu järgmiselt: kui registreerimine sünnib aasta esimesel poolel — täis-aastamaks, aasta kolmandal veerandil — pool aastamaksust, neljandal veerandil — üks neljandik aastamaksust. Eelmises paragrahvis tähendatud esmaabi heaks võetav erimaks võetakse täiel määral, olenemata registreerimisajast.

§ 14. Jõuvankrid, mis maksustatud käesoleva seaduse alusel või mis käesoleva seaduse põhjal maksust vabastatud, ei kuulu enam maksustamisele vastavate omavalitsuste maksuseaduste alusel.

Ka ei ole omavalitsustel lubatud võtta erimaksu nende omavalitsuste kasuks jõuvankrite seisukohtade kasutada andmise eest.

§ 15. Jõuvankrimaksu tasumise kord ja tähtajad määratakse kindlaks Teedeministri sellekohase määrusega. Maks tasutakse registreerivas asutises.

Tähtajaks õiendamata jäänud maksud loetakse maksuvõlaks ja nõutakse sisse administratiivkorras ühes 2% viivitusrahaga koos. Jõuvankri ümberregistreerimisel uue omaniku nimele nõutakse õiendamata jäänud maks sisse uult omanikult.

Viivitusraha nõutakse sisse tervete kuude eest, kusjuures poolikud kuud loetakse terveteks.

§ 16. Välismaal registreeritud jõuvankrid maksustatakse Eesti Vabariigi piiridesse sissesõidul tolliasutiste poolt, vastavalt Eesti Vabariigi piirides viibimise ajale järgmiselt:

- 1) sõiduaudod, autobused, veoaudod, veotraktorid ja järelvankrid . . . . . Kr. 1.— iga päeva eest
- 2) mootorrattad, küljekorvidega või ilma . . . . . Kr. 0,5 „ „ „

Nimetatud maks nõutakse sisse Eestisse sissesõidul vähemalt viie päeva eest.

Kui välismaal registreeritud jõuvankrid viibivad Eesti Vabariigi piirides kauem kui 90 päeva, siis võetakse neilt nimetatud maksu pooles suuruses.

Välismaa jõuvankreid võib vastastikkuse alusel vastava välisriigiga sellest maksust vabastada.

§ 17. Paragrahvides 6—8, 12 ja 16 tähendatud maksust vabastatakse jõuvankrid, mis kuuluvad:

- 1) Kaitseministeeriumile ja kaitsevæele ning kaitsevæelastele, kui need jõuvankrid on registreeritud Kaitseministeeriumis;
- 2) politseiasutistele ning politseiametnikele, milliseid jõuvankreid kasutatakse teenistuse otstarbel;

- 3) maanteede korrashoiu- ja ehitustööde ning maantee liiklusala asustele ning ametnikele, milliseid jõuvankreid kasutatakse teenistuse otstarbel;
- 4) välisriikide saatkondadele, konsulaatidele ja maanteede ametkondadele ning nende liikmetele vastastikkuse alusel.

Samuti vabastatakse eelmises lõikes tähendatud maksust tuletõrje päralt olevad ja tema ülesannete teostamiseks kasutatavad jõuvankrid kui ka jõuvankrid, milliseid tarvitatakse ainult haigete ja haavatute veoks.

4. peatükk.

Jõuvankrijuhtide väljaõpe, nende kutsetunnistused ja juhtimisload.

§ 18. Avalikkudel teedel, tänavatel ja platsidel võivad jõuvankreid juhtida isikud, kellel on vastav juhtimisluba.

Juhtimisload jagunevad:

- 1) autobuste ja veoautode juhtimiseks reisijate veol;
- 2) igasuguseks muuks, eelmises punktis loendamata jõuvankri juhtimise tarveteks maksulisel reisijate ja kaubaveol kui ka teotsemiseks palgalise juhina;
- 3) jõuvankrite juhtimiseks oma isiklikuks tarbeks.

Jõuvankri valdajal ja jõuvankrijuhil on keelatud anda jõuvankrit juhtimiseks luba mitteomavale isikule, välja arvatud õppe- ja katsesõitudel.

§ 19. Jõuvankrijuhtide väljaõppe teostamiseks ja vastavate kursuste ning koolide avamiseks annab loa Haridusministeerium kokkuleppel Teedeministeeriumiga.

Kaitseministeeriumis ja kaitseväes teenivate kaitseväelaste väljaõpet jõuvankrijuhtideks teostatakse kaitseväes maksva korra kohaselt.

§ 20. Isik, kes harjutab jõuvankri juhtimist õppimise otstarbel, võib avalikkudel teedel, tänavatel ja platsidel sõita § 18 p. 1 ja 2 tähendatud loaga varustatud isiku saatel. Sama kord maksab ka katsetel juhtimisloa omandamiseks. Neil harjutus- ja katsesõitudel loetakse saatja jõuvankrijuhiks.

Mootorratta-sõidu harjutustel ja katsesõidul loetakse mootorratta juhiks harjutus- ja katsesõidu järelevaataja.

§ 21. Jõuvankri juhtimise lubasid annavad § 4 põhjal määratud riigi- ja omavalitsusasutised, Kaitseministeeriumis ja kaitseväes teenivatele kaitseväelastele aga Kaitseministeerium.

Paragrahv 18 p. 1 tähendatud lubade saamiseks nõutakse jõuvankrijuhi kutsetunnistust ja vastava psühhotehnilise katse sooritamist. § 18 p. 2 tähendatud lubade saamiseks nõutakse jõuvankrijuhi kutsetunnistust. § 18 p. 3 tähendatud lubade saamiseks tuleb sooritada praktiline katse.

Juhtimisload on tähtajata ja maksvad kogu Eesti Vabariigis.

Kaitseministeeriumi poolt väljaantud juhtimisload on maksvad loaomaniku Kaitseministeeriumis või kaitseväes teenimise aja vältel.

§ 22. Kaitseministeeriumi või kaitseväe teenistusest lahkunule antakse uus vastav juhtimisluba eelmises (§ 21) paragrahvis nimetatud riigi- või omavalitsusasutise poolt kutsetunnistuse või praktilise katse sooritamise tunnistuse ettenäitamisel.

§ 23. Jõuvankrijuhi kutsetunnistusi annavad ja § 18 p. 1, 2 ja 3 tähendatud juhtimislubade saamiseks katseid korraldavad katsekomisjonid.

Katsekomisjonid on 3-liikmelised ja koosnevad liiklusala ja autoasjanduse eriteadlastest.

Katsekomisjone võib asutada maanteede valitsuse direktori kinnitusel § 4 korras määratavate riigi- ja omavalitsusasutiste, kutsekoolide, kursuste ja organisatsioonide juures.

Katsekomisjonide kulude katteks võetakse katsealustelt maksu 5 krooni ning psühhotehnilise katse eest 3 krooni.

Teedeminister määrab katsete kavad jõuvankrijuhi kutsetunnistuse saamiseks kui ka jõuvankri juhtimiseks isiklikuks tarbeks ja katsemaksude summade tarvitamise korra.

Kaitseministeeriumis ja kaitseväes moodustatakse katsekomisjonid Kaitseväge juhataja korraldusel. Katsekomisjonist võtab osa Teedeministeeriumi esindaja. Katseid korraldatakse vähemalt eelmises lõikes tähendatud kavade ulatuses, kusjuures vajaduse korral täiendavad nõuded määrab Kaitseväge juhataja. Katsealustelt maksu ei võeta.

§ 24. Juhtimislubasid ei anta:

- 1) a) paragrahvis 18 p. 1 tähendatud tarbeks — isikutele, kes alla 23 a. vanad ja kes ei oma kolmeaastast juhtimispraksist, b) paragrahvis 18 p. 2 tähendatud tarbeks — isikutele, kes alla 20 a. vanad, ja c) paragrahvis 18 p. 3 tähendatud tarbeks — isikutele, kes alla 18 a. vanad;
- 2) isikutele, kelle kohta on põhjendatud andmeid, et neil on halvad elukombed, mis võivad olla hädaohtlikud jõuvankrite juhtimisel või kelle tervislik või vaimne seisukord ei kindlusta jõuvankrijuhi ülesannete täitmist.

Esimeses punktis tähendatud vanuse alammäärasid võib Kaitseminister kaitseväelaste kohta vähendada kuni 17 aastani.

5. peatükk.

Juhtimisloa äravõtmine.

§ 25. Kui ilmnevad § 24 p. 2 ettenähtud asjaolud, võib loa väljaandja ära võtta juhtimisloa ajutiselt või jäädavalt.

On loaomanik karistatud jõuvankrite ja liiklemise kohta käivate sundmääruste rikkumise eest kaks või rohkem korda ühe aasta kestel, võtab loa väljaandja temalt juhtimisloa ära kuni kaheks kuuks.

Juhuveo teostamisel sundmääruste eeskirjade vastu eksimise korral võib juhtimisloa ära võtta ajutiselt või jäädavalt, ära olenemata eelmises lõikes toodud tingimustest.

Seadusjõusse astunud kohtuotsusest saadab kohus ning administratiivvõimu esindaja täitmisele pööratud trahvimäärusest ärakirja politseiprefektile juhtimisloa omaniku elukoha järgi.

Käesolevas paragrahvis ettenähtud juhtimisloa äravõtmine sünnib kohaliku politseiprefekti ettepanekul.

Kaitseministeeriumis ja kaitseväes võtab eelmistes lõigetes ettenähtud juhtudel juhtimisloa ära ajutiselt või jäädavalt vastava üksuse või asutise ülem.

§ 26. Jõuvankrijuhtide karistuste kohta peetakse politseiprefektuurides vastavat registrit.

6. peatükk.

Eeskirjad julgeoleku kohta jõuvankrite liiklemisel.

§ 27. Liiklemiseks kasutatavate jõuvankrite valdajad on kohustatud hoidma jõuvankreid säärases seisukorras, et nad alaliselt vastaksid sõidu- kõlblikkuse nõuetele.

§ 28. Kestvalt sõidukõlbmatuks muutunud jõuvankrite valdajad kui ka need jõuvankrite valdajad, kes jõuvankreid mõnel muul põhjusel üldse enam ei kavatse kasutada liiklemiseks, on kohustatud jõuvankri registrit kustutamise otstarbel sellest viivitamata teatama registreerivale asutisele.

§ 29. Liiklemisest võib kõrvaldada jõuvankri, mille kohta on kindlaks tehtud, et see ei vasta tema liiklemisele lubamiseks kindlaksmääratud nõuetele.

§ 30. Jõuvankrijuht, kes on tabatud jõuvankri veas põhjeneval, käesoleva seaduse või selle alusel väljaantud määruste vastu eksimises, võib jätta oma teekonda sellekohase tunnistusega varustatult. Juht on sel juhul aga õigustatud jõuvankrit juhtima ainult kohani, kus viga võib parandada. Vajaduse korral on eksimise kindlaksteinud politsei- ja liiklemise järelevalve ametnikel õigus nõuda jõuvankrile teekonna jätkamiseks loa andmisel abinõude tarvitusele võtmist avaliku julgeoleku ja takistamata liiklemise kindlustamiseks.

§ 31. Osutub avaliku julgeoleku või liiklemise huvides vajalikuks avalikuks tulnud puuduste otsekohene kõrvaldamine, siis keelab üleastumise kindlaksteinud politsei- või liiklemise järelevalve ametnik sõidu edaspidise jätkamise jõuvankri oma mootori jõuga.

§ 32. Jõuvankrit ei või juhtida isikud, kellede eraldamisvõime või tahte jõud on tunduvalt vähenenud väsimuse tõttu või alkoholsete jookide mõjul.

§ 33. Jõuvankrijuht peab täitma sõidul kõik vajaliku, et sõidukit alaliselt oma võimuses hoida ning et ei saaks hädaohustatud inimeste ega varanduse julgeolek; see on maksev ka vajalikust ja lubatud sõidukiirusest kinnipidamise kui ka nõutaval korral õigeaegse hoiatussignaali andmise kohta.

Teedeministri määrustes võidakse ette näha eeskirju, millistest ettevaatusabinõudest tuleb kinni pidada, et ära hoida õnnetusi või liiklemistakistusi.

7. peatükk.

Lõppeeskirjad.

§ 34. Jõuvankrite liiklemise üldkorraldus ja üldtehniline järelevalve riigis kuulub Teedeministeeriumi maanteede valitsusele.

Kaitseministeeriumile ja kaitsevæele kuuluvate jõuvankrite tehnilist järelevalvet teostab Kaitseministeerium.

§ 35. Välismaal registreeritud jõuvankritel ja juhtidel on õigus Eesti Vabariigi piires liikuda ilma siseriikliku jõuvankri registreerimistunnistuse ja juhtimisloata välisriikidega sõlmitud kokkulepete alusel.

Välismaa jõuvankrid ja juhid alluvad Eesti Vabariigi piirides liiklemisel siseriiklikkudele liiklemismäärustele.

§ 36. Teedeministeeriumi teedekapitali arvele kantakse summad, mis laekuvad jõuvankrite maksust (§ 6—8 ja 16).

Nimetatud summad tarvitatakse avalikkude teede, tänavate ja sildade ehitamiseks, parandamiseks ja korrashoiuks Jõuvankrite- ja aktsiisimaksu seaduse alusel bensiinilt võetava aktsiisimaksu jaotamise ja tarvitamise seaduse alusel ja korras.

§ 37. Kuni käesoleva seaduse maksmahakkamiseni väljaantud juhtimisload üldtarbeks on edaspidi maksvad § 18 p. 2 ja 3 tähendatud jõuvankrite juhtimiseks, kuna autobuste ja veoautode juhtimiseks reisijate veol (§ 18 p. 1) tuleb täiendavalt sooritada psühhotehniline katse.

§ 38. Kaitseministeeriumis ja kaitseväes kuni käesoleva seaduse maksmahakkamiseni väljaantud juhtimisload vahetatakse ümber käesoleva seaduse alusel väljaantavate juhtimislubade vastu Teedeministri poolt kokkuleppel Kaitseministriga määratud alustel ja korras.

§ 39. Teedeministril on õigus anda määrusi käesoleva seaduse elluviimiseks, eriti:

- 1) jõuvankrite poolt avalikkude teede, tänavate ja platside kasutamise ja neil liiklemise aluste ja korra kohta;
- 2) teiste liiklusest osavõtjate kohta ühenduses jõuvankrite liiklusega;
- 3) jõuvankrite sõidukõlblikkuse, tehniliste nõuete, nende varustise ja seadiste kohta;
- 4) jõuvankrite kütteks tarvitavate vedelkütteenete tunnuste määramiseks;
- 5) jõuvankrite juhtimislubade andmise korra kohta;
- 6) jõuvankrijuhtide tervisliku ja vaimse seisukorra nõuete kohta;
- 7) rahvusvaheliste sõidutunnistuste ja juhtimislubade andmise kohta;
- 8) jõuvankrite liiklemise ja tehnilise järelevalve teostamise kohta.

Neil aladel on omavalitsustel õigus anda täiendavaid määrusi Teedeministri kinnitusel.

§ 40. Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega ning selle maksmahakkamisega kaotab maksvuse Jõuvankrite seadus (RT 30 — 1929, RT 112 — 1931, RT 88 — 1932 ja RT 54 — 1934).

II.

Kriminaalkohtupidamise seadustiku § 960 ja 962 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 960. Õigus administratiivkorras karistada § 959 loendatud süütegude eest kuulub politseikomissarile, kelle jaoskonnas süütegu korda saadetud.

Sama õigus kuulub Kriminaalseadustiku § 230 ettenähtud süütegude ja liiklemise kohta käivate sundmääruste rikkumiste asjus Teedeministeeriumi maanteede valitsuse liiklemise inspektorile, maanteede inspektoritele, omavalitsuste teede-inseneridele ja teemeistritele. Omavalitsuste teede-inseneridele ja teemeistritele kuulub karistamisõigus ainult nende tööpiirkonnas kordasaadetud süütegude eest.

Sama õigus kuulub avalikkude kohtade, parkide, aedade ja puiestikkude kohta antud sundmääruste rikkumise asjus selle koha, pargi, aia või puiestiku järelevaatajale, kus süütegu korda saadetud.

§ 962. Politseikomissarid ja maanteede valitsuse liiklemise inspektor võivad karistada süüdlast rahatrahviga kuni 30 krooni, — sõidu- ja veoriistade juhte sõidu- ja veoriistade liikumise kohta antud sundmääruste rikkumise eest peale selle veel sõiduõiguse äravõtmisega kuni 7 päevani. Maanteede inspektorid ning omavalitsuste teede-insenerid ja teemeistrid võivad karistada süüdlast rahatrahviga kuni 5 kroonini.

Avalikkude kohtade, parkide, aedade ja puiestikkude järelevaatajad võivad karistada avalikkude kohtade, parkide, aedade ja puiestikkude kohta antud sundmääruste rikkujaid rahatrahviga kuni ühe kroonini.

III.

Tööstusliku töö seaduse § 372 (VSK XI köide teine osa ja RT 104 — 1934) täiendatakse teise lõikega ning kogu paragrahv pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 372. Käesoleva neljanda peatüki alla kuuluvad kõik alljärgnevad ettevõtted, kui neis töötab alaliselt vähemalt viis töölisl:

- 1) mäekaevandused, kivimurrud, turbatööstused ja teised tööstused, kus kaevandatakse maapõuevarasid;
- 2) tööstused, kus saadusi valmistatakse, ümber töötatakse, muudetakse, puhastatakse, parandatakse, kaunistatakse, lõpetatakse, müügiks korda seatakse, sisseseadeid või abinõusid lammutatakse, või kus ained ümber luuakse, igasugust liikumis- ja elektrijõudu saavutatakse, transformeeritakse ja üle antakse, samuti ka laevahitused;
- 3) igasuguste ehitiste, hoonete, raudteede, tänavraudteede, sadamate, laevatehaste, muulide, kanalite, veeteede, maanteede, tänavate, tunnelite, sildade, viaduktide, mustaveekanaliseerimise ja -torude, kraavide, kaevude, telegraafi-, telefoni- ja elektriseadiste, gaasivabrikute ja veevärkide ehitamine või muude ehitustööde tegemine, uuendamine, korrashoidmine, parandamine, ümberehitamine või lammutamine, aga ka alusmüüride ning igasuguste teiste eeltööde tegemine ülalnimetatud ehitiste ja hoonete juures;
- 4) inimeste ja asjade vedu maanteel, tänavatel, raudteedel, sisemistel veeteedel kui ka kaupade käsitamine dokkides, sadamasildadel ja ladudes;
- 5) inimeste ja asjade vedu merel aurikutel ja mootorlaevadel alates seitsmekümne viiest bruto-registertonnist, purjekatel alates sajast bruto-registertonnist ning praamidil ja lotjadel alates viiesajast bruto-registertonnist, sõltumatult laevapere arvulisest koosseisust.

Ettevõtted inimeste ja asjade veoks jõuvankritega maanteedel ja tänavatel kuuluvad käesoleva neljanda peatüki alla, kui neis töötab alaliselt vähemalt üks tööline.

Tallinnas, 27. mail 1936.

K. Päts
Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

O. Sternbeck
Teedeminister.